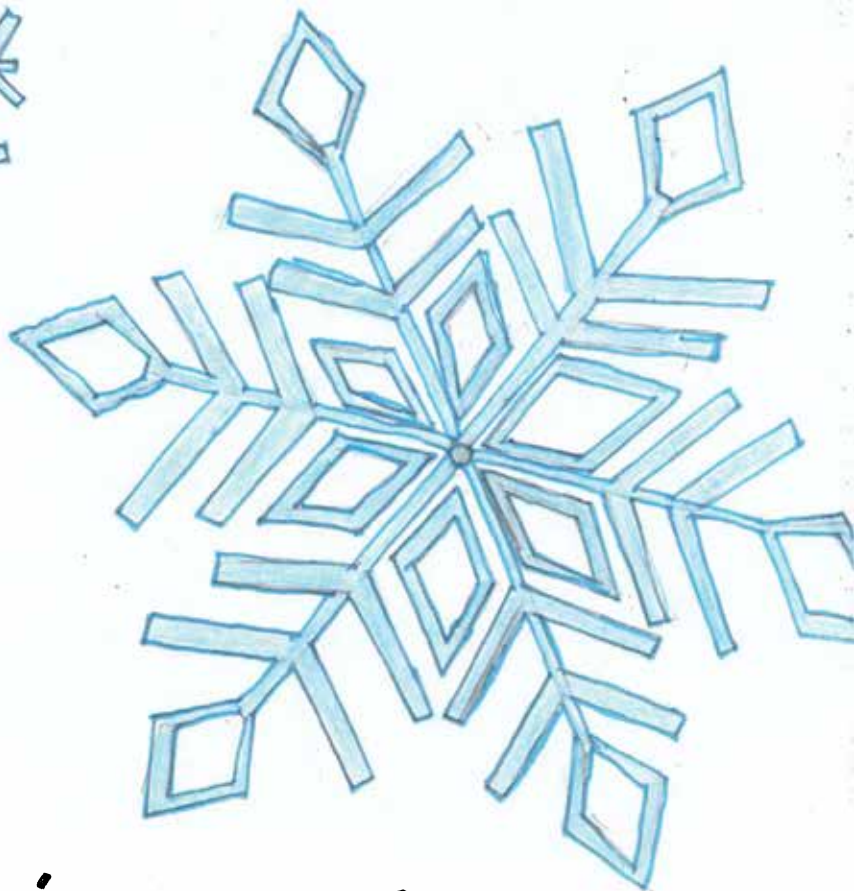

Vinič

Časopis žiakov a učiteľov
Základnej školy sv. Vincenta
v Ružomberku

Zima 2021

**TICHUČKÝ BIELY DOTYK,
KTORÝ HLADÍ NAŠE DUŠE**

MOMENTKY ZO ŠKOLSKÉHO ŽIVOTA

ÚVODNÍK

Dar

Očakávanie Vianoc je obdobím veľmi inšpiratívnym. Veľmi radostné je najmä pre deti, ktoré sa tešia z adventných kalendárov, spoločným stretnutiam pri adventnom venci, z prípravy rôznych ozdôb alebo z pečenia koláčikov na vianočný stôl.

V mojom detstve sa advent spájal aj s robením dobrých skutkov, ktorými som si zdobila nakreslený stromček. Pekne vyzdobený som ho potom položila ku jasičkám a veľmi som sa tešila na darčeky. Nimi si prejavujeme

vzájomnú lásku, ale ten najväčší dar nám venoval Boh, ktorý prišiel na svet ako malé dieťa.

Prajem sebe aj vám, aby sme ho vedeli prijať do našich srdiec a aby sme boli jeden pre druhého darom.

Požehnané Vianoce a šťastný nový rok!

*Gabriela Halušková
zástupkyňa riaditeľky školy*

OBSAH

Školská kronika	3
Anketa o Vianociach	5
Reportáž: Kam vyraziť na zimnú prechádzku	6
Rozhovor s učiteľom Michalom Rydlom	8
Blahoslavená Sandra Sabattiniová	10
Katarína Milanová: Vďaka lyžovaniu som sa naučila vyhrávať aj prehrávať... ..	13

Časopis Vinič vychádza od roku 1991 ako občasník. Číslo: 5/2021.

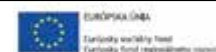
Redakčný tím: Stelka Fričová, Simon Gazda, Soňa Gazdová, Letícia Hermanová.

Editori: Imrich Gazda, Božena Gazdová. **Grafická úprava:** Martin Kuniak. **Návrh layoutu:** Andrej

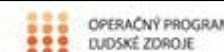
Kmeťo. Predná obálka: Stelka Fričová. **Zadná obálka:** Soňa Gazdová. **Vydáva:** ZŠ sv. Vincenta,

Nám. A. Hlinku 1145/22, 034 01 Ružomberok. **Kontakt:** vinic.casopis@gmail.com.

Tento projekt sa realizuje vďaka podpore z Európskeho sociálneho fondu a Európskeho fondu regionálneho rozvoja v rámci Operačného programu Ľudské zdroje.

www.esf.gov.sk

www.minedu.gov.sk

KORONA NÁS OPĚT VYHNALA ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC

Úrad verejného zdravotníctva rozhodol, že žiaci 1. aj 2. stupňa našej školy museli na prelome novembra a decembra prejsť na dištančnú výučbu. V decembri sme sa síce na krátky čas do školských lavíc opäť vrátili, ale od 13. decembra sa „druhostupniari“ opäť začali vzdelávať dištančne. Ministerstvo školstva zároveň rozhodlo, že vianočné prázdniny sa nám začnú o čosi skôr, už 20. decembra, a potrvajú až do 9. januára.

veľkú radosť našim erasmáckym kamarátom v podobe výmeny vianočných pohľadníc, ktoré si navzájom pošleme poštou.

Počas mikulášskeho týždňa sme teda vyrábali, kreslili, vystrihovali a lepili vianočné obrázky. K nim sme vypisovali básničky v angličtine, aby sme milo prekvapili a potešili všetky deti v partnerských školách v Španielsku a v Slovinsku. Aj my už netrpezlivo čakáme tetu poštárku s dvomi vianočnými zásielkami.

SPOZNALI SME ŽIVOT VČIEL AJ PIATEHO MUŠKETIERA

Manželia Mihokovci z Lúčok, ktorí sa venujú včelárstvu, poodhalili žiakom 6. A tajomstvá zo života včiel. Dozvedeli sme sa rôzne zaujímavosti o stavbe ich tela, o tom, čo vyrábajú, aj ako si nažívajú v úli a bránia sa pred nežiadúcimi votrelcami. Skúsení včelári nás navyše pohostili chutným medom a domácim chlebíkom. A na konci pútavého stretnutia sme mali možnosť vyrobiť si vlastnú voskovú sviečku z medzistienky, ktorú priniesli naši hostia.

Zaujala nás aj rehoľná sestra Hermana, ktorá žiakom 6. a 9. ročníka predstavila nezvyčajného piateho muškietiera – svätého Vincenta de Paul.

Ďalšie informácie zo života v našej škole nájdete na stránke www.vincent.edupage.org.

ZAZNAMENALI SME ĎALŠIE ÚSPECHY

V okresnom kole literárnej súťaže Každým slovom krok k umeniu obsadil žiak 5. A Šimon Kulak so svojou básňou Najväčší dar pekné 3. miesto.

V školskom kole Geografickej olympiády si zasa vo svojich kategóriách najlepšie počínali Matúš Kužela (5. B), Mário Nemček (7. B) a Teodor Martiška (8. A), ktorí budú našu školu reprezentovať v okresnom kole.

VIANOČNÉ POHĽADNICE PRE KAMARÁTOV Z ERASMU

Tento rok sme sa v rámci medzinárodného projektu Erasmus+ rozhodli, že spravíme

Štedrý deň je u každého rovnaký, a predsa iný

Niekoľkých učiteliek a žiakov sme sa opýtali, čím sú charakteristické ich Vianoce.

Gabriela Halušková, zástupkyňa riaditeľky:

Na Štedrý deň pripravujeme všetko, aby sme mohli večer zasadiť k štedrovečernému stolu. U nás v rodine začíname modlitbou a obľátkami, potom kyslou rybacou polievkou s hráškom, opekancami s makom a bryndzou a máme aj rybu so šalátom. Na stole nám zvykne horieť svieca s betlehemským svetlom. Bez kolied a spievania si naše Vianoce nevieme predstaviť a zvykne až do polnočnej svätej omše takto tráviť vzácny čas – koledovaním v najbližšej rodine. Samozrejme, tešíme sa aj z darčiekov, ale najväčším darom je, že sme spolu.

Andrea Ďaďová, učiteľka:

Štedrý deň... Všetci ho trávime v podstate rovnako, a zároveň inak. K nám prídu moji rodičia a sestra so svojou rodinou a aj do kostola zvykneme ísť spoločne. Prípravy na Vianoce finišujú, sviety stromček, hrajú koledy a voňajú dobroty. Všetci sa podieľame na príprave slávnostnej

večere, nepotrebujeme veľa darčiekov, len nech sú všetci zdraví a šťastní.

Eva Andrejčáková, učiteľka:

Na Vianociach milujem tú čarovnú vôňu domova. V izbe stojí krásne vyzdobený stromček a pod ním ležia skromné darčeky. Priam posvätnú atmosféru vytvárajú vianočné koledy, ktoré znejú celou dedinou. Dodnes sú pre mňa Vianoce najkrajšími sviatkami v roku. Časom vďačnosti, za ten najväčší dar. Za pokoj, lásku a radosť, ktorú nám do našich domovov prináša Božie dieťa. Ďakovaním za každého človeka v rodine, s ktorým sa stretávam pri štedrovečernom stole. Prajem všetkým krásne a pozhnané Vianoce!

Simeon Herman, 4. A:

Keď ráno vstanem, som neskutočne šťastný. Štedrý deň predsa nie je každý deň. Cez deň pomáham rodičom a sestre pripravovať vianočnú výzdobu, ale hlavne všetci spolu kuchtíme dobroty na štedrovečerný stôl. Každý rok sa naša štedrá večera začína o piatej

večer. Ocko na začiatku povie ďakovnú modlitbu za uplynulý rok, mama nám dá medový krížik na čelo a potom sa všetci spolu pustíme do večere. Najprv jeme obľátku s medom, potom vianočnú kapustovú polievku a nakoniec lososa so zemiakovým šalátom. Milujem tú rodinnú chvíľu, pretože sme všetci spolu a ožívujeme naše spomienky. Počas večere ide mama do obývačky otvoriť okno Ježiškovi a keď dovečeriame, pod stromčekom nás čaká množstvo darčiekov. Po rozbalení ideme ku starým rodičom a tam pozeráme spoločne so starými všetky naše obľúbené vianočné filmy a tešíme sa zo spoločných rodinných chvíľ.

Marián Palider, 6. B:

Vianoce trávime so starými rodičmi. Na Štedrý deň popoludní ideme na svätú omšu. Štedrú večeru začíname o piatej hodine večer. Pred večerou sa pomodlíme, ocko nám dá na čelo medový krížik. Každý z nás si dá kúsok cesnaku, obľátku s medom, nasleduje

Kam vyraziť na zimnú prechádzku

V prípade, že už budete unavení z vianočného prejedania sa a pozerania rozprávok, pripravili sme pre vás tri nenáročné tipy, kde si môžete rozhýbať telo a prevetrať hlavu.

MALINÔ BRDO

Stredisko Malinô Brdo Ski & Bike leží v katastri mesta Ružomberok. Nachádza sa na úpätí pohoria Veľká Fatra a je vyhľadávaným miestom oddychu nielen pre domácich, ale aj zahraničných návštevníkov.

Vstupnou bránou do strediska je mestská časť Hrabovo, ktorá je vzdialená od centra mesta iba dva kilometre. Stredisko je rajom zimných, ale i letných športových aktivít. Hlavne v zime je športový areál lákadlom pre lyžiarov, bežkárov či skialpinistov. K dispozícii je až 12 kilometrov zjazdo-

vých tratí. Najdlhšia meria takmer štyri kilometre a je jednou z najdlhších na Slovensku. Počas lyžiarskej sezóny je v prevádzke moderná osemmiestna kabínková lanovka, ktorej trať je dlhá 1 770 metrov a za hodinu dokáže prepraviť až 1 500 osôb.

Vo vrchnej časti strediska je štvormiestna sedačková lanovka, ktorá prekonáva vzdialenosť 1 130 metrov a vyvezie vás až na vrchol Malina Brda, ktorý sa nachádza v nadmorskej výške 1 209 metrov. K dispozícii sú aj lyžiarske vleky a vleky pre začiatok detí, ale

aj snowtubing – jazda na gumových kolesách. Malinô Brdo taktiež ponúka individuálne a skupinové kurzy lyžovania či ubytovanie priamo na horách.

SMREKOVICA

A BRANKOVSKÝ VODOPÁD

Smrekovica patriaca do pohoria Veľká Fatra je so svojou nadmorskou výškou 1 339 metrov obzvlášť krásna v zimnom období. Pre výstup po príjazdovej asfaltovej ceste je však potrebné mať na kolesách reťaze.

Nachádza sa tu hotel Granit, ktorý by mal v najbližšom období prejsť väčšou rekonštrukciou, ako aj menšie lyžiarske centrum. Okolie je však tiež vhodné na skvelú sánkovačku alebo pokojnú prechádzku zimnou prírodou.

Ak by ste na Podsucej od výstupu na Smrekovicu upustili, môžete si tu zaparkovať auto a prejsť sa aspoň na blízky Brankovský vodopád. Z parkoviska je vzdialený len niekoľko desiatok minút chôdze, no výsledok stojí za to. Brankovský vodopád je s výškou 55 metrov najvyšším vodopádom v Nízkych Tatrách. Nádherné vyzerá najmä v zime, keď zamrzne. V roku 1980 bol vyhlásený za národnú prírodnú pamiatku.

KALAMENY

Možnosť príjemného a bezplatného relaxu v teplej minerálnej vode ponúka termálny prameň s jazierkom v Kalamenoch. Nachádza sa za obcou Kalameny na začiatku Kalamenskej doliny.

Pred niekoľkými týždňami dal starosta obce toto miesto zrekonštruovať. Niekdajšie blatisté brehy sú urobené z lomového kameňa, na dne jazierka je vrstva guľatého štrku. Obec pripravuje aj ďalšie novinky a vylepšenia celého areálu, ktorý ročne navštívia tisíce ľudí.

Letícia Hermanová, Sofia Gazdová, Simon Gazda, Stelka Fričová

Napište nám o svojom zimnom zážitku alebo pošlite fotografiu na emailovú adresu vinic.casopis@gmail.com a vyhrajte hodnotnú cenu!

kapustnica, kapor a šalát. Po večeri si rozbalíme darčeky, zaspievame si koledy a v televízii si pozrieme rozprávku. O polnoci ideme na polnočnú svätú omšu.

Mário Nemček, 7. B:

Náš Štedrý večer trávim doma s rodinou. Ešte pred večerou sa pomodlíme a prečítame si úryvok z Biblie. Potom si sadneme k stolu a vychutnáme slávnostnú večeru, ktorú tvoria oblátky s medom a cesnakom, kapustnica a nakoniec losos so zemiakmi. Keď sa najeme, zaspievame si koledy a potom ideme rozbalovať darčeky. A potom si už len pozrieme nejakú vianočnú rozprávku.

Mária Benčová, 8. A:

Ako každý iný deň ráno vstanem a ak je vonku všetko zasnežené, idem so sestricami na sánky a potom sa pripravujeme na štedrú večeru. Večera je vždy u starých rodičov a sme tam celá rodina. Počas večere nie je nikto ticho, smeje sa, spomíname na staršie časy a je nám vždy dobre. Keď dovečeria, tak sú na rade darčeky. Nie je nič krajšie, ako sa pozerať na malé deti, ktorým žiarja očká a až výskajú pri pohľade na vianočný stromček obklopený darčekmi. Neodmysliteľnou súčasťou našich Vianoc je pozeranie vianočných príbehov ako Sám doma, Mrázik alebo Tri oriešky pre Popolušku.

Prajem všetkým šťastné a veselé!

Karin Pongrácová, 8. A:

Ráno vstanem, povolám s kamoškami a navzájom si želáme veselé sviatky. Po obede upravujeme stôl na štedrú večeru a okolo štvrtej začíname jesť. Najprv si dáme chlieb s cesnakom, oblátku s medom, krúpkovú polievku a nakoniec rybu so zemiakovým šalátom. Po večeri ideme na chvíľu vonku a čakáme na to, kedy nám Ježiško donesie darčeky. Po chvíli vojdeme dnu a pod stromčekom uvidíme hrbu darčiekov. Po rozbalovaní ideme na návštevu k tete a tešíme sa zo spoločných chvíľ a nových zážitkov.

Theresa Fričová, 8. B:

Vianoce trávim s rodinou a priateľmi. Tento rok medzi nás pribudol aj náš pes, takže určite nebude chýbať pri zdobení stromčeka. Vianoce mám rada aj preto, lebo sa stretnem s rodinou, s ktorou sa nestretávam tak často.

Letícia Hermanová

K Vianociam nám všetkým prajem pokoj v duši a odvahu konať dobro

O učiteľskom povolaní, hre na organ a o vianočných sviatkoch sme sa rozprávali s dlhoročným učiteľom fyziky a matematiky Michalom Rydlom.

Základnú školu sv. Vincenta som navštívil viackrát, nakoľko tam učila moja mama aj teta, ktorá bola matematikárka. Na škole som aj praxoval v rámci vysokoškolského štúdia. Na prvý deň si presne nepamätám. Keď teta zomrela, hľadal sa učiteľ matematiky. Odvtedy učím na Základnej škole sv. Vincenta a istým spôsobom takto pokračujem v práci mojej tety.

Ak by ste to mali porovnať, aká bola škola vtedy a aká je dnes?

Škola sa mi vždy páčila. Určite je výnimočná tým, že je to škola cirkevná – katolícka. Aj preto som rád, že som učiteľom práve na tejto škole. Za tie roky, čo tu učím, sa škola zmodernizovala. Pribudli nové triedy, nové učebne, kaplnka a v tomto školskom roku aj nová učebňa fyziky. Mám len dobré skúsenosti aj spomienky na minulé roky. Verím, že aj do budúcnosti bude škola napredovať správnym smerom.

A čo žiaci?

Každá generácia ľudí je niečím charakteristická. Túto generáciu detí nazývajú sociológovia a psycho-

ológovia generáciou Z alebo dokonca alfa. Určite sú to šikovní, mladí, zdraví ľudia, ktorí majú talenty. Dôležité je, aby sa ich naučili správnym spôsobom nájsť a používať.

Ktorý z predmetov vyučujete radšej – matematiku alebo fyziku?

Obidva mám rád.

A čo radi robíte vo voľnom čase?

Pokiaľ sa nevenujem práci učiteľa a všetkému, čo s tým súvisí, tak voľný čas venujem hudbe, rád hrám na klavíri, športujem. Keď mám čas, čítam knihy, hlavne odborné, psychologické a kresťanskú literatúru, napríklad od Johna Powella, ale rád si prečítam aj dobrú kriminálku. Tiež rád pracujem s drevom.

V jezuitskom kostole dlhé roky hrávate na organe. Ako ste sa k tomu dostali?

V jezuitskom kostole som ako školák ministroval spolu s bratracami. Organ ma veľmi nepriťahoval. Nikdy som ho neštudoval. Učil som sa na klavíri osem rokov na vtedajšej Ľudovej škole umenia pod vedením pani učiteľky Hladišovej. Jej vďačím za to, že viem hrať na klavíri.

Keď som bol starší, niekedy na strednej škole, u jezuitov v tom čase hrávala rehoľná sestra Dorotea.

Moja mama ju poznala a oslovila ju, či môžem hrať na organe. Mal som okolo 16 rokov a odvtedy na ňom hrávam.

Je organ náročný hudobný nástroj?

Určite je to náročný hudobný nástroj. Nie som odborník na organ, no keďže som vedel hrať na klavíri, tak hra na organe bola pre mňa novou výzvou. Stále sa na ňom učím hrať v rámci svojich možností a schopností.

Ktoré piesne z Jednotného katolíckeho spevníka sú vaše najobľúbenejšie?

Napríklad 83, 114, 118, 132, 302b, 493...

Ako a s kým trávite Vianoce a čo máte na týchto sviatkoch najradšej?

Vianoce budem tráviť so sestrou a mamou. A čo mám na nich najradšej? Pekne to vystihuje známa pieseň Tichá noc, svätá noc... Najradšej mám teda vianočné ticho a pokoj.

Čo by ste svojim kolegom a žiakom zaželeli do týchto sviatočných dní?

Prajem všetkým, aby sa Kristus Pán narodil v našich srdciach a daroval nám pokoj v duši, odvahu konať dobro a veľa milostí do našich životov.

Simon Gazda

Odkiaľ a z akej rodiny pochádzate?

Narodil som sa v Ružomberku. Pochádzam z normálnej, slovenskej, jednoduchej, kresťanskej rodiny. Otec už nežije, bol technicky veľmi zručný hlavne v oblasti strojov a zariadení. Pracoval v Texicome. Medzi jeho veľké koníčky patrilo foto grafovanie a skúter Tatran. Mama aj sestra žijú v Ružomberku. Sestra pracuje ako učiteľka a mama tiež pracovala ako učiteľka.

Prečo ste sa rozhodli stať sa učiteľom a akú vysokú školu ste vyštudovali?

Po skončení strednej školy som sa radil, na akú vysokú školu sa prihlásiť. Vhodnou bola Trnavská univerzita. A tak som sa prihlásil na pedagogickú fakultu, kde som spravil prijímacie skúšky z matematiky a fyziky. Takto som začal študovať za učiteľa. Štúdium ma zaujalo a úspešne som ho ukončil.

Spomínate si na svoj prvý deň na ZŠ sv. Vincenta? Kedy to bolo?

BLAHOŠLAVENÁ SANDRA SABATTINIOVÁ: SVET NEPOTREBUJE DOBRÝCH, ALE SVÄTÝCH KREŠŤANOV

*Svoj krátky život venovala službe zdravotne postihnutým
a drogovu závislým.*

Uplynul rok od blahorečenia tínedžera Carla Acutisa a na ceste za svätosťou sa k nemu pridala 22-ročná Sandra Sabattiniová, ktorú vyhlásili za blahoslavenú októbri tohto roku.

Narodila sa 19. augusta 1961 na pobreží Jadranského mora v talianskom Riccione. Už ako malé dieťa si vypestovala lásku k Bohu, často ju nachádzali modliť sa pred svätostánkom v kostole. Rada maľovala a napriek dvom chýbajúcim prstom hrala na klavíri.

V sedemnástich rokoch stretla chlapca Guida Rossiho, s ktorým sa neskôr zasnúbila. Po ukončení strednej školy chcela odísť do Afriky na misie, ale rozhodla sa zapísať na medicínu v Bologni, aby mohla slúžiť v Afrike ako lekárka.

„Ak naozaj milujem, ako môžem zničiť, že tretina ľudstva umiera od hladu, zatiaľ čo ja žijem v bezpečí a ekonomickej stabilite? Ak sa budem takto správať, možno budem dobrá kresťanka, ale nikdy nebu-

dem svätá. Dnes sme svedkami inflácie takzvaných dobrých kresťanov, ale svet potrebuje svätých,“ zapísala si Sandra do svojho denníka.

Ako študentka medicíny sa stala členkou Komunity pápeža Jána XXIII., v ktorej sa venovala zdravotne postihnutým a drogovu závislým.

Keď raz so snúbencom Guidom mierili na komunitné stretnutie, pri vystupovaní z vozidla ich zrazilo druhé auto. Po prevoze do nemocnice Sandra strávila tri dni v kóme, no zachrániť sa ju nepodarilo. Zomrela 2. mája 1984.

„Svet sa nedelí na dobrých a zlých, ale na toho, kto miluje a kto nemiluje. A Sandra, ako vieme, veľmi milovala,“ povedal počas pohrebu kňaz Oreste Benzi, ktorý ju duchovne sprevádzal.

Monika Ostrovská

*Článok pôvodne vyšiel v denníku Postoj.
Redakčne upravené a krátené.*

KNIHY

Hlavnou hrdinkou dievčenského románu **IBA S TEBOU** (Venupress, 2021) od autorskej dvojice Simona Kutišová a Silvia Demovičová je Nika. Obyčajná žiačka tretieho ročníka na strednej škole si pred nástupom do maturitného ročníka chce užiť pohodové leto s kamarátkou Sárrou. Keďže chlapci sú v jej živote neprípustný – najmä po tom, čo sa stalo jej sestre –, Nika sa venuje najmä športovaniu a brigádovaniu v letnom športovom klube v ich meste.

Čo ale urobí, keď sa v ich štvrti na neďalekom ihrisku objaví tajomný chalan Damián, ktorý je síce veľmi príťažlivý, no zároveň výbušný a neprístupný? Čím viac sa Nika snaží vyhýbať sa mu, tým viac na seba narážajú na každom kroku. Ani sa nenazdá a zrazu si uvedomí, že Damián sa jej akosi rýchlo dostal pod kožu. Dokáže však zabudnúť na to, čo sa v minulosti stalo jej sestre a zaľubiť sa?

Letícia Hermanová

Kniha **VIDEL NIEKTO JESSICU JENKINSOVÚ?** (Fragment, 2020) od Liz Kesslerovej je o 13-ročnom dievčati, ktoré si o sebe myslí, že nie je ničím výnimočná. Avšak raz na jednej

nudnej hodine geografie zistí, že má výnimočnú schopnosť. Dokáže byť neviditeľná! Jej kamarátka Izzy je tým nadšená a pomáha jej naučiť sa ovládať túto zvláštnu schopnosť. Neskôr Jessica zistí, že nie je sama, kto má nejakú superschopnosť. Najviac ju však prekvapí zistenie, že vďaka výnimočnej vlastnosti sa skamarátí aj s tými ľuďmi, s ktorými by sa za iných okolností ani len nerozprávala. No keď sa toto tajomstvo dostane do nesprávnych uší, všetky deti so superschopnosťami sú v ohrození života. Musia spojiť svoje sily, aby z toho vyviazli živí.

Kniha je určená hlavne dievčatám vo veku 12 – 13 rokov, ktoré majú rady napínavé príbehy.

Stelka Fričová

Chris Colfer vo svojej knihe

PRÍBEHOV – ČAROVNÉ ZAKLÍNADLO

(Fragment, 2016) píše o dvojčatách Connerovi a Alexovi. Od detstva veľmi radi počúvajú rozprávky, ktoré im rozprávajú ocko a starká. Na 12. narodeniny dostanú od starkej ich obľúbenú knihu z detstva. Raz dôjde k neočakávanej zázračnej situácii – Alex sa začne prepadávať do knihy a Conner za ňou rýchlo skočí. Zrazu sa ocitnú v úplne inom svete. Nájde ich Kvak – človek, ktorého sudička premenila na žabu. Dvojčatá sa chcú vrátiť domov, ale nevedia ako. Kvak im však povie o čarovnom zaklínadle. Musia nájsť predmety

z krajiny príbehov a keď ich dajú spolu, tak si môžu zaželať hocjaké pranie. Conner a Alex neváhajú a vyberú sa na dobrodružnú cestu po krajine príbehov. Stretnú sa s rozprávkovými postavami, nie všetky však budú milé a príjemné. Boj dobra so zlom sa totiž neskončil. A koniec nie je ani ďalším tajomstvom, ktoré zázračná kniha prináša.

Sofia Gazdová

V knihe **PRIHRAJ, CARLOS!** (Slovart, 2016) spiso-

vateľ Július Belan prináša príbeh 11-ročného Carlosa Alvaréza, ktorý žije v malom juhoa-merickom meste pri mori. Každý deň chodí so svojimi kamarátmi hrať futbal na neďalekú pláž. Jedného dňa tam zavíta majiteľ futbalovej akadémie a Carlosa pozve do svojho tímu FC Modré gepardy. S novými spoluhráčmi si musia nájsť cestu k sebe, no postupne sa im podarí splniť si veľký sen – dostať sa na majstrovstvá sveta klubov do 15 rokov. Každý, koho prvý diel futbalovej knižnej série zaujme, môže sa tešiť na ďalšie tri pokračovania.

Simon Gazda

MINIKVÍZ O BIBLIÍ

Čo bolo znamením zmluvy, ktorú Boh uzavrel s Noemom po potope?

- a) zelená vetvička
- b) veľryba
- c) dúha
- d) holubica

2. Ako sa volá Mojžišov brat?

- a) Jozue
- b) Áron
- c) Tobáš
- d) Saul

3. Čomu sa klaňali Izraeliti na púšti, keď sa Mojžiš dlho nevracal z vrchu Sínaj?

- a) slnku
- b) striebornému hadovi
- c) sfinge
- d) zlatému teľaťu

4. Ako sa volá mesto, do ktorého Boh poslal proroka Jonáša?

- a) Ninive
- b) Sodoma
- c) Lakiš
- d) Jericho

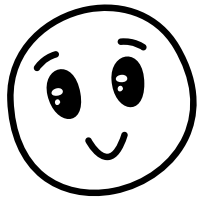
5. Čo znamená slovo evanjelium?

- a) proroctvo
- b) dobrá zvest
- c) zaklínadlo
- d) príslovie

6. Kto bol apoštolmi vybraný ako nástupca Judáša?

- a) Jozef
- b) Štefan
- c) Pavol
- d) Matej

(Správne odpovede: 1c, 2b, 3d, 4a, 5b, 6d)

ZA HRŠŤ VTIPOV

Dva kapry plávajú vo vani a jeden sa pýta druhého: „Ešte stále si myslíš, že nás chcú len okúpať?“

Štyri etapy v živote muža:

- 1. Veríš na Mikuláša.
- 2. Neveríš na Mikuláša.
- 3. Robíš Mikuláša.
- 4. Vyzeráš ako Mikuláš.

Dve blondínky sa túľajú štyri hodiny po lese a jedna hovorí: „Je mi zima, kašlime na to a zoberme neozdobený.“

Pláva kapor v mede a hovorí: „To je husté.“

„Predstavte si, prvýkrát sa u nás zišiel na štedrovečernej večeri párny počet ľudí!“
„Ako to, veď ste boli traja.“ „Hej, ale potom prišlo 17 hasičov.“

Vďaka lyžovaniu som sa naučila vyhrávať aj prehrávať, byť zodpovednou a hrať fér

Rozprávali sme sa so školskou pani asistentkou a lyžiarskou trénerkou Katarínou Milanovou.

tak pustím dole kopcom.... Ten pocit slobody a pokoja, poznáte to? Vtedy nič neriešim, nemyslím na problémy. Som jednoducho tu a teraz.

Prečo ste si vybrali práve toto hobby?

K lyžovaniu a športu ako takému ma priviedol otec. U nás doma bol šport na dennom poriadku. Už v staršom veku som hrávala basketbal aj lyžovala a tréningy sa mi časovo prekrývali. Pamätám si na rozhovor v kuchyni za stolom, kedy mi otec položil otázku: „Chceš lyžovať, alebo hrať basketbal?“ A ja som povedala, že basketbal. A on mi na to: „Dobre, budeš lyžovať...“

Som rada, že to takto dopadlo. Dnes viem, že to bolo to najlepšie rozhodnutie. Vďaka lyžovaniu som sa naučila vyhrávať aj prehrávať, byť zodpovednou, hrať fér, ísť si za svojím cieľom a snami.

Vediete aj lyžiarske kurzy?

Áno, trénujem v klube a popri štúdiu som bola aj inštruktorka lyžovania.

Ako ste sa k tomu dostali?

Keď som skončila s pretekovým lyžovaním, vedenie oddielu mi ponúklo možnosť ostať v klube a trénovať deti. Povedala som si, prečo nie? Bola to dobrá voľba. Vtedy som pochopila, čo chcem robiť a kam sa majú moje kroky uberať pri voľbe štúdia na vysokej škole.

Momentálne trénujem najmladšie deti, nakoľko v tejto skupine detí sú aj moje dve malé lyžiarky, ktoré tiež milujú tento šport. Asi to majú po mame.

Sofia Gazdová

Čo vás najviac baví na lyžovaní?

Som veľmi rada na čerstvom vzduchu, obkolesená krásnou prírodou, s ľuďmi, s ktorými sa poznám odmala. Sme jedna veľká lyžiarska rodina, ktorá sa pozná už viac generácií.

Odkedy a kde najradšej lyžujete?

Od detstva, asi od piatich rokov. Miesta si veľmi nevyberám, nevadí mi dokonca ani počasie. Hlavne, nech je tam sneh... A krásne výhľady na okolité pohoria. Na Slovensku máme veľa krásnych miest na lyžovanie, no aj tak za najlepšiu lyžovačku považujem tú v talianskych Alpách.

Čo sa vám na lyžovaní páči?

Milujem biele kryštály čerstvo napadnutého snehu, zasnežené stromy, a keď sa len

OSLAVA NARODENÍN

„Jozef, mala som zvláštny sen. Nechápeš mu, ale myslím si, že bol o oslave narodenia môjho syna. Áno, myslím si, že bol práve o tom.“

Ludia sa na túto udalosť začali pripravovať štyri týždne vopred. Ozdobovali domy a kupovali si nové šaty. Celé dni trávili v obchodoch a vymýšľali najrôznejšie darčeky. Je však veľmi zvláštne, že tieto dary neboli pre môjho syna. Balili ich do pekného papiera, viazali ich nádhernými stuhami a dávali pod strom. Áno, Jozef, pod strom, ktorý bol v ich dome. Ozdobili aj samotný strom. Vetvy boli plné blyskavých loptičiek a farebných ozdôb. Bolo to nádherné. Všetci sa smiali a boli šťastní. Veľmi sa tešili na darčeky.

Jozef, oni darovali darčeky jeden druhému, ale nie môjmu synovi. Myslím si, že ho ani nepoznali. Ani raz nepovedali jeho meno. Nevyzerá to zvláštne, keď sa ľudia tak pripravujú na oslavu narodenín niekoho, koho vôbec nepoznajú? Mala som zvláštny pocit. Čo by sa stalo, keby môj syn prišiel na tú oslavu. Bol by očakávaným hosťom?

Jozef, bolo to také nádherné, všetci boli šťastní, ale mne sa tlačili slzy do očí. Aké je smutné pre Ježiša nebyť očakávaným na vlastnej oslave narodenín! Ale som rada, že to bol len sen. Jozef, aké by to bolo bolestné, keby to bola naozaj pravda...“

Bolo by naozaj smutné nebyť očakávaným na oslave vlastných narodenín. Nikoho z nás by

„Boh sa stal pre nás darom, aby nás naučil darovať sa druhým. Stal sa pre nás láskou, aby nás naučil druhých milovať.“

takáto skúsenosť netešila. Krásna výzdoba, všetko pripravené, veselá atmosféra, ale žiadnemu z prítomných by sme nechýbali a nikto by si na nás nespomenul.

Počas vianočných sviatkov sa nám môže ľahko stať, že úplne zabudneme na oslávenca a podstata Vianoc zostane nenaplnená.

Stredobodom týchto dní je Dar darovaný ľudstvu v podobe Dieťaťa – Božieho Syna. Nezabúdajme, že sme to práve my, ktorí sme boli obdarovaní ako prví, aby sme potom mohli obdarovať iných.

Boli sme prví milovaní, aby sme následne dokázali milovať druhých. Boh sa stal pre nás darom, aby nás naučil darovať sa druhým. Stal sa pre nás láskou, aby nás naučil druhých milovať. Stal sa pre nás obetou, aby nás naučil obetovať sa pre druhých, stal sa pre nás bratom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi.

Prajem nám všetkým, aby sme počas týchto vianočných sviatkov nezabudli na oslávenca, ale aby sme mu na oslave jeho narodenín dali miesto, aké mu právom patrí.

A pamätajte... Ježišova oslava narodenín je iná, na aké sme zvyknutí – na tejto oslave dary rozdáva oslávenec. Happy birthday!

Florián Volf, školský kaplán

**POŽEHNANÉ VIANOČNÉ SVIATKY
A NOVÝ ROK 2022!**

